

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nucleus Casuum Conscientiæ Sive Brevis Notitia Eorum
quæ scitu vel necessaria, vel valde vtilia sunt
Confessarijs in primo ingressu ad audiendas Confessiones**

Agostini, Giuseppe

Coloniae Agripp., 1644

De I. Præcep. Eccles.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41767

DE ECCLESIAE Præceptis.

Ecclēsiæ præcepta sunt quinque,
videlicet. 1. Audire Sacrum diebus
Dominicis, & Festis. 2. Ieiunare in Qua-
dragesima, & alijs diebus præceptis: &
abstinere à carnibus etiam diebus Ve-
neris, & Sabbati. 3. Confiteri semel in
anno. 4. sumere Eucharistiam in Pa-
schate. 5. Soluere decimas.

DE I. PRÆCEPTO Ecclesie.

Audiendi Sacrum.

Circa primum præceptum tenetur
homo Fidelis, baptizatus, non im-
peditus, post completum vsu[m] rationis,
in diebus festis assistere Sacro taliter, vt
censeatur moraliter esse præsens illi Sa-
crificio, etiamsi interdum non audiat
vocem Sacerdotis, nec illum videat:
dummodò iudicio Prudentis censea-
tur moraliter præsens, animo audiendi,
H seu

seu assistendi Missæ. Neque esse potest in hoc alia regula generalis: & sufficit vnum Sacrum audire etiam in die Natiuitatis.

3. Tenetur adesse toti Sacrificio: potest tamen sine mortali aliquam minimam partem præmittere. Alij purant vsque ad Euangelium exclusiue. Securius est vsque ad Epistolam exclusiue: vel in fine Missæ post consumptum Sacramentum à Sacerdote, non tamen potest relinquere vtramque partem. Potest etiam vna pars vnus Sacri coniungi cum alia parte alterius: atque adeo ea pars, quæ omissa est in vno Sacro, potest suppleri per similem partem in alio Sacro. *Coninch q. 74. art. 8. num. 101.*

4. Non est necesse, vt in confessione dicatur causa omissionis Sacri: nisi aliunde illa esset ex se mala: sed satis est dicere, se omisisse Sacrum sine causa legitima: potest enim esse aliqua legitima causa omittendi Sacrum, vt foribus, aliqua grauis necessitas, vel propria, vel aliena, periculum vitæ, aut alicuius magni mali, & similia, vt infra.

5. Si quis deuotionis causa audiret Sacrum,

Sacrum, cum animo adimplendi præceptum per aliud Sacrum; potest postea mutare voluntatem, & satisfacere præcepto per prius illud Sacrum. Si tamen ipse putaret, se non satisfecisse per illud Sacrum, & teneri ad aliud audiendum, & non audiret; peccaret ex conscientia erronea *Filliuc. tract. 5. c. 7. n. 211.*

6. Requiritur aliqua attentio, ita ut initio habeat homo intentionem audiendi Sacrum: nec voluntariè distrahat, ita ut in notabili parte peinde se haberet homo, ac si Sacro non interesset.

7. Item si quis ex malo fine adesset Sacro, dummodo debitam attentionem, & voluntatem audiendi haberet; implet præceptum, licet peccaret in circumstantia finis. Voluntariæ verò confabulationes, & aliæ quæcumque actiones distractivæ à debita attentione, maximè si illicitæ sint, & ad notabilem partem; impediunt præcepti impletionem; licet aliqui probabiliter præsentent, quòd si distractio non impediat exterioram assistentiam, reverentiam, & devotionem ad Sacrum; non tollat impletionem præcepti. *Coninch qu. 83.*

art. 6. num. 302. Psalmi vero, & preces
possunt cum debita attentione coniun-
gi, & nullo modo impedire. *Fillinc. loci
cit. num. 216.*

8. Si in vno die festo pluribus capi-
tibus teneretur homo audire Sacrum;
quia scilicet est dies Dominicus, & quia
est festum alicuius Apostoli; non pecca-
ret, omittendo, nisi vnico peccato: quia
omnia illa capita præcisè tēdunt ad au-
diendum Sacrum, vt sic; atque ita illa
circumstantia plurium præceptorum
non est necessariò aperienda in confes-
sione. Si autem etiam teneretur ex vo-
to; tunc esset circumstantia omnino a-
perienda: quia tunc esset debita auditio
Sacri, vt peculiari modo promissa Deo,
& esset sacrilegium: primo autem modo
non esset sacrilegium, sed vel peccatum
inobedienciæ, vel irreligiositatis. Si quis
discederet ex vno loco die festo cum
animo audiendi Sacrum in alio loco vi-
cino; probabiliter putans, se ibi præce-
ptum implere posse, si ibi non inueniat,
non peccat.

9. Quando festum est solum intra
Vrbem,

Urbem, si quis egrediatur in agrum, non tenetur ibi audire Sacrum.

10. Qui habet subditos, tenetur dare illis commoditatem audiendi Sacrum, nisi subfit legitima aliqua causa in contrarium.

11. Potest aliquis excusari à peccato non audiendo Sacrum, primò ob ignorantiam, vel obliuionem inuincibilem. secundo ob impotentiam, vel physicam, vel moralem: physica est si quis ita esset detentus, ut non posset, etiam si vellet. Ut si grauer ægrotaret, si esset clausus domi, vel in carcere, vel quid simile. Moralis est, cum quis posset quidem, si vellet; sed ut nolit occurrunt sufficientes, secundum Prudentiam, rationes excusantes. Ut si esset excommunicatus, vel interdictus: si ex Charitate, vel Iustitia cogeretur non adesse Sacro: si timeret graue aliquod periculum, &

similia. *Filinius loco citato à*

num. 224.

H 3

DE